

амінокислоти, стимулюють розвиток мікоризи, сприяють переходу фосфору у доступну для рослин форму.

Таким чином, заходи щодо зниження шкоди комах поділяться (умовно) на профілактичні - агротехнічні, біологічні і на винищувальні - фізико-механічні, хімічні, біофізичні та біохімічні. Боротьба зі шкідниками полягає у здійсненні систем заходів, заснованих на раціональному і диференційованому поєднанні різних методів, спрямованих перш за все на вирішення профілактичних завдань.

Список використаних джерел

1. Ковбасюк П. У. Наукове забезпечення сталого розвитку сільського господарства. П. У. Ковбасюк, Н. М. Мусієнко, М. М. Городній. Київ, 2004. Т. 1. С. 15–22.
2. Тараріко О. Г. Аграрні виробничі системи ХХІ століття в контексті глобальних змін клімату. О. Г. Тараріко. Вісник аграрної науки. 2000. № 6. С. 5–9.
3. Чайка В. М. Чинники фітосанітарного стану. Захист рослин. 2003. № 4. С. 1–3.

Науковий керівник: Христенко О.А., канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ФУНКЦІОНУВАННЯ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ В МЕЖАХ ПІВДЕННОГО РЕГІОНУ

Сабіров Н.І., здобувач вищої освіти гр. МЕН 2/3

Миколаївський національний аграрний університет

Світовий досвід розвитку економіки в сучасних умовах господарювання дозволяє стверджувати, що фермерство є одним з ключових секторів

забезпечення економічної безпеки держави. Сільське господарство є однією з провідних галузей економіки України. Крім стабільного забезпечення населення країни якісним, безпечним, доступним продовольством, сільське господарство України спроможне на вагомий внесок у розв'язання світової проблеми голоду.

За роки ринкових перетворень фермерські господарства стали невід'ємною частиною сільської економіки та народного господарства в цілому. Тому питанням про їх функціонування присвячені роботи багатьох українських вчених, серед яких М. Беккер, В. Месель-Веселяк, П. Саблук, О. Чаянов та ін. Проте функціонування фермерських господарств на різних територіях України кардинально відрізняється, тому необхідно здійснювати аналіз конкретної території.

Метою є аналіз сучасного стану функціонування фермерських господарств Південного регіону за допомогою використання статистичних методів збору та обробки інформації у даному дослідженні.

Сільське господарство має значний рівень розвитку в областях Південного регіону. Проте, на цій території великий вплив мають такі фактори, як зміна клімату та соціально-економічні наслідки, що спричиняє пандемія COVID-19. Протягом останніх років спостерігаються щорічні коливання індексу сільськогосподарської продукції як у напрямках зменшення, так і збільшення показників. Однак, визначальні зміни у розвитку відбулись у поточному році, що обумовлене вкрай негативним впливом кліматичних умов на врожайність всіх основних сільськогосподарських культур, що призвело до зменшення прибутку значної кількості господарств, які потребують державної підтримки для подальшого функціонування.

Південний регіон включає у себе територію Миколаївської, Херсонської та Одеської областей, що мають значний природно-ресурсний потенціал і сприятливі кліматичні умови для успішного ведення господарства, а саме, вирощування технічних, зернових та плодоовочевих культур. Кліматичні умови регіону також дозволяють займатися виноградарством та садівництвом.

Проте територія належить до зон недостатнього зволоження та ризикованого землеробства, спостерігається залежність розвитку агропродовольчої сфери від специфічних кліматичних умов. Питома вага Миколаївської, Херсонської та Одеської областей є майже рівною у загальному виробництві продукції (рис. 1).

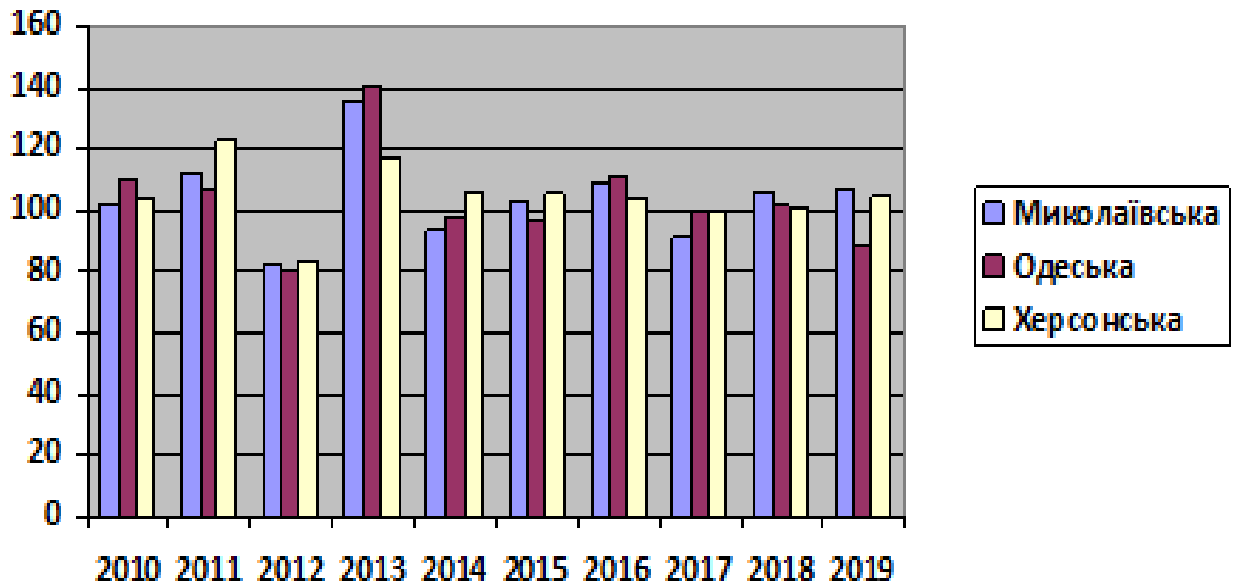

Рис. 1. Динаміка зміни індексів сільськогосподарської продукції господарств усіх категорій Південного регіону (2010-2019 рр.)

Співвідношення питомої ваги різних областей передбачає необхідність у комплексному дослідженні господарств. Найменший показник індексу фермерської продукції південного регіону України було зафіксовано у 2012 році, а найвищий вже через рік. 2013 рік відзначився значним збільшенням обсягів виробництва соняшників та зернових. З наступного року спостерігається кореляція показників індексу сільськогосподарської продукції, але згідно даних 2019 року зафіксовано значне падіння цього показника в Одеській області. Станом на 2020 рік показник значно знизився уже по всіх трьох областях (рис. 1).

Південний регіон України має достатній потенціал для успішного функціонування фермерських господарств. Отже, можна стверджувати, що найближчим часом вони стануть основою для виробництва

сільськогосподарської продукції. Специфічні кліматичні умови є сприятливими для вирощування різноманітних сільськогосподарських культур.

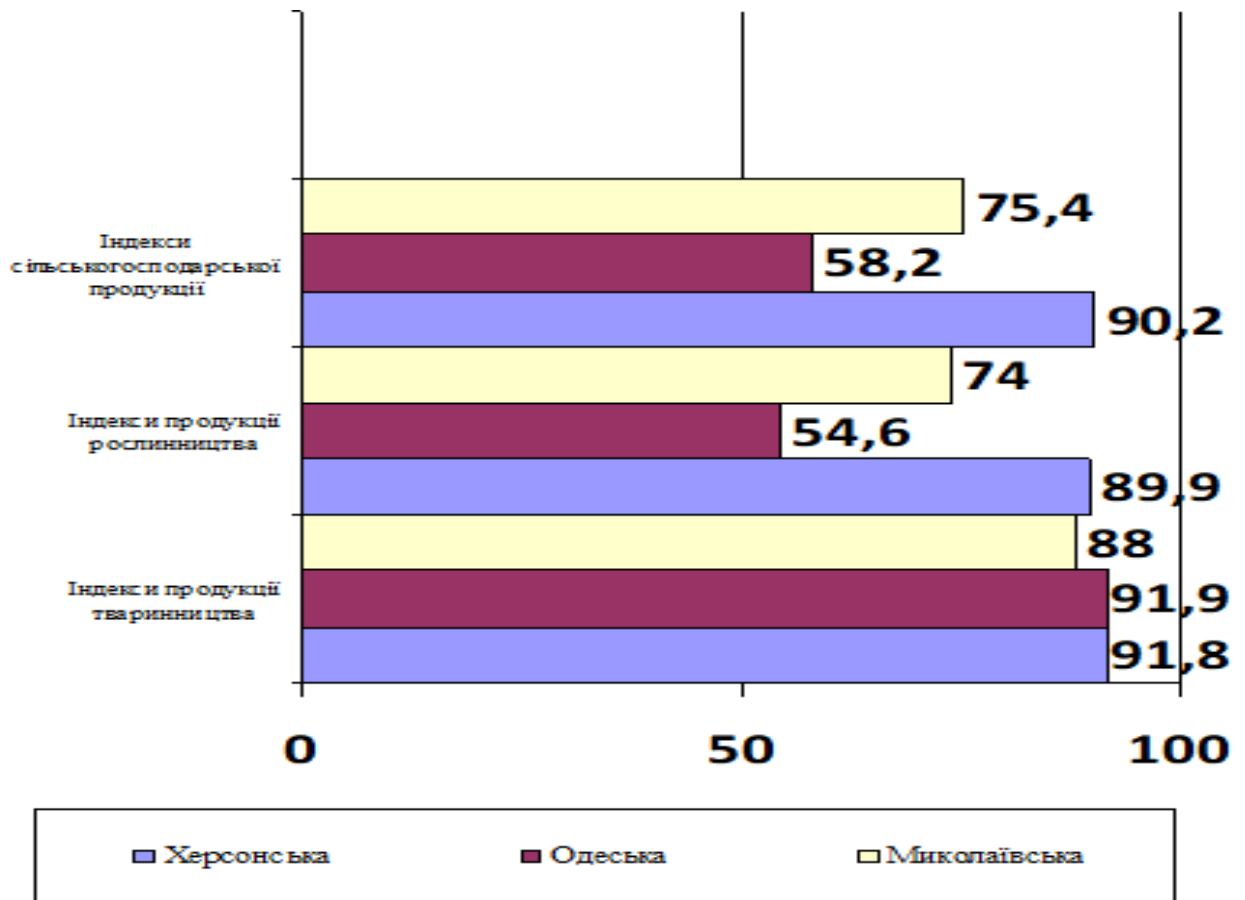

Рис. 2. Індекси сільськогосподарської продукції в областях Південного регіону у 2020р.

Основним недоліком є посушливий клімат та мала кількість дощів. Але, не дивлячись на всі суб'єктивні й об'єктивні труднощі, фермерські господарства знайшли свою нішу в економіці аграрного сектору.

Список використаних джерел

1. В Україні зростає кількість фермерських господарств та кооперативів: сайт. URL: <http://agroportal.ua/ua/news/ukraine/v-ukraine-uvelichilos-chislo-fermerskikh-khozyaistv-i-kooperativov/> (дата звернення: 07.03.2021).

2. Індекс сільськогосподарської продукції по Миколаївській області. Головне управління статистики у Миколаївській області: сайт. URL: [URL:http://www.mk.ukrstat.gov.ua](http://www.mk.ukrstat.gov.ua) (дата звернення: 07.03.2021).

Науковий керівник Коваленко Г.В., канд. екон. наук, ст. викл. кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТА РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Семенюк А.О., здобувач вищої освіти гр. ПУА 2/1

Миколаївський національний аграрний університет

Високі соціальні стандарти життя сільських жителів і розвиток соціальної інфраструктури значною мірою визначають рівень розвитку сільських територій. Слід зазначити, що фінансову базу функціонування закладів соціальної інфраструктури на селі у 90-х рр. становили державний бюджет на обласному, районному та місцевому рівнях, добровільні кошти підприємств, кошти громадян та позабюджетні надходження. Нині основна увага у формуванні фінансових ресурсів на утримання закладів соціальної інфраструктури певної території переноситься на місцеві бюджети, від формування і використання яких залежить рівень розвитку соціальної інфраструктури. Отже, розвиток соціальної інфраструктури має передбачати адаптацію її механізмів до змін у сфері економічної політики на основі підвищення якісного надання послуг [1].

Державне регулювання розвитку соціальної інфраструктури села було зосереджене на миттєвих проблемах, відповідно, короткострокові рішення перетворилися на довгострокові проблеми. За роки незалежності в українському селі здійснено глибокі структурні реформи, докорінно перебудовано земельні й майнові відносини, створено організаційно-правові